

Formanden: Ved Skrivelse af 5te dennes fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har jeg modtaget 150 Exemplarer af Lov af 26 de November 1870 om extraordinair Pension for entlediget Professor ved Universitetet, Conferentsraad, Dr. phil. Frederik Christian Sibbern. Exemplarer heraf ere omdeelte.

Efter Mødet igaar er omdeelt et yderligere Vædringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872“.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Fortsættelse af anden Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872.“

(§ 19, Indenrigsministeriet, i Forbindelse med § 25 Post 1—6; § 20, Justitsministeriet, i Forbindelse med § 25 Post 7—8; § 21, Kirke og Underviisningsministeriet, i Forbindelse med § 25 Post 9.)

Formanden: Det vil erindres, at det Afsnit, der for Tiden er under Forhandling, omfatter § 19, Indenrigsministeriet, samt af § 25 Post 1—6 med de dertil hørende Vædringsforslag. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds har Ordet.

C. B. Nimestad: Der er en Sætning, som jeg tror ikke vil finde Modsigelse nogetsteds, nemlig den, at, naar man vil naae de to Diemed, man har med Jernbaner, først det middelbare at gavne Omsætningen i Landet og derved at forhøie Productionen og Borgernes Skatteevne, og dernæst det, at Jernbanerne nogenlunde skulde rentere som industrielle Anlæg, er der visse Forbringere, som maae stilles, ikke alene med Hensyn til en rimelig Hurtighed og en rimelig Priis, men tillige i høi Grad med Hensyn til Bestemthed i Afgang og Ankomst og Bequemmelighed for de Reisende. Det er vistnok paa ethvert Sted anseet for en meget daarlig Deconomi, at ville

spare Noget i disse Retninger, selv om der var Spørgsmaal om Udgifter, som man kunde slippe for, idet de ikke kunde kaldes absolut nødvendige. Derfor dette imidlertid gjælder overhovedet om alle Jernbaner, gjælder det i Særdeleshed, hvor der er Tale om Hovedrouten, om Jernbaneveie, som gaae gennem Landet og fra det ene Land til det andet, Jernveie, hvorpaa den store Færdsel er, hvorpaa det store Antal af Passagerer og den store Mængde af Gods til og fra andre Lande og gennem Landet føres. Man kan ogsaa see, at Hovedopmærksomheden overalt er henledet paa dem, og der er, idetmindste efter hvad jeg har seet, ikke sparet Noget af, hvad der er rimeligt for at gjøre deres Benyttelse saa beqvem og tiltrækkende for de Reisende som muligt. Af saadanne Router have vi to her i Landet, og det er egenlig dem, som foreligge i dette Dieblif. Den ene begynder ved Hovedstaden, gaaer gennem to frugtbare Der og gennem det sydlige Sjælland og skal efter Bestemmelsen fortsættes til den Havn, der med stor Beføstning anlægges ved Esbjerg. Det er den sydlige Bei fra Øst til Vest. Den anden gaaer fra Frederikshavn imod Syd gennem de frugtbare Egne af Sjælland, hvor de større Byer findes, og kommer saaledes i Forbindelse med alle Interesser i Danmarks største Landsdeel; den slutter sig til den anden, og begge udmunde ved Esbjerg. Hertil kommer nu, at ligesom den Havn, man der anlægger med store Beføstninger, ligger ligeoverfor det Land, med hvilket den største Handel drives, og til hvilket vore Producter væsentligst udføres, saaledes ligger de omtalte Baners Begyndelsespunkter ligeoverfor de to største Handelspladser i vort Naboland mod Øst, den ene ligeoverfor Malmø, som er Dylags- og Udsalgstæd for den rigeste Deel af Sverrig, den anden ligeoverfor Gøtting, og endelig er det nordlige Punkt det naturlige Overgangstæd for vort nordlige Naboland Norge. Derfor faae disse Router en ganske særdeles Betydning, og derfor gjælder det om dem fremfor om de andre Jernbaneveie i Danmark, at der bør tages Hensyn til, at man ikke lægger Hindringer i veien for deres størst mulige Benyttelse i begge Henseender,